

Innsider

«Kjærligheten
inneholder
alltid et element
av usikkerhet og
uforutsigbarhet.»

Frode Thuen, samlivs-
ekspert, side 66

■ YRKE ■ LEVE SAMMEN ■ KOKKEKOK ■ LIVET I FAMILIEN ■ REAKSJONER ■ FOLKETS RØST ■ SPILL ■ GODT Å VITE

«Noen ganger
nytter det
hverken med
ord eller able-
gøyer. Ungene
vil rett og slett
ikke bli tatt
bilde av.»

Reidun Berntsen,
barnehage-
fotograf,
side 62

«Bytt ut PC-
etuiet med et
som ser ut som
en avis, du.
Det bør dempe
interessen.»

Joacim Lund,
spaltist,
side 64

«Det skjer noe
med humøret
når lammet
kommer.»

Magnus Tvedt
Oresland, kokk,
side 68

«Han bør
bli fortalt at
sønnen vegrer
seg for å besøke
ham på grunn
av hans opp-
førsel.»

Willy-Tore Mørch,
familierådgiver,
side 72

■ YRKE Møt en som knipser gullunger

Et barn ville ha med en rød termos. Da er jeg ikke opptatt av at bildet skal bli fint, men at han er trygg med termos.

Blikk for barn

Fortalt til: **KRISTIN STOLTENBERG** Foto: **STEIN J. BJØRGE**

JEG ER GANSKE PUMPET etter å ha tatt bilder av 75 barnehagebarn på én dag. Forrige fredag var en slik dag, da satt jeg ytterst på kanten av sofaen klokken 21.30 om kvelden. Superstressa og veldig gira. Jeg sa til meg selv at det var altfor tidlig å legge seg, men jammen tror du ikke jeg klarte å sovne med rak rygg!

Jeg synes jeg har verdens morsomste jobb. Jeg tuller fra jeg drar til jeg kommer hjem, og får masse positiv energi av ungene. Samtidig er det veldig utfordrende; jeg skal lage gode minner for ekstremt mange mennesker. Og for hvert bilde tenker jeg: Vil foreldrene synes at dette er fint? Hvis jeg er i tvil, tar jeg noen til.

Barna gleder seg ofte veldig til fotografen kommer. Endel har pyntet seg, og det er ganske vanlig med hele rekker med rosa jenter i femårsalderen. Noen har også sovnet i kjolen sin fordi de ikke klarer å vente. Enkelte ganger kan pyntingen bli litt voldsom, som da en ansatt i en barnehage løp rundt med hårspray og fikset sveisen på alle ungene. Lukten av hårlakk ble ganske intens etter hvert.

Jeg begynner alltid å fotografere de minste, de som skal sove. Det er ikke gøy for noen hvis det er sengetid. Deretter tar jeg gruppebilde, og så fotografere jeg de største. Det er ofte noen som er engstelige, og jeg bruker mye tid og taktikk på å få dem trygge. Den store seieren er å få dem som kommer gråtende inn, til å gå leende ut. Jeg har med meg en liten, myk kanin som pleier å slå an, men noen ganger synes de den er skummel også. Jeg bruker forresten aldri ord som

farlig eller skummel – selv om det er *ikke* foran. Det hører de nemlig ikke.

Unger elsker jo ord som «bæsj» og «promp», så det går endel i det. Men jeg tenker litt på at jeg ikke skal kjede de

voksne ved å si «promp» 30 ganger etter hverandre. Selv synes jeg ordet «kufis» fungerer godt. «Bikini» er også et sånt ord, som får frem smilet når barna skal gjenta det etter meg. Til de minste er «tittei» og «bø» uslåelige, kombinert

Den store seieren er å få dem som kommer gråtende inn, til å gå leende ut

NAVN:

Reidun Berntsen (41)

ARBEIDSPASS:

Fotofirmaet Fovea

ANSATT SIDEN:

2006

med å kikke frem fra kameraet – det fungerer forresten på voksne også.

Hvis ikke noe av dette nytter, spør jeg om de kan si «prompe-rumpe-strumpe-ramp». Da pleier de å le. Men en gang kom en seksåring bort til meg etterpå og sa: «Jeg synes ikke du var noe morsom altså, jeg lo bare fordi du var så teit.» Noen ganger nytter det ikke med hverken ord eller ablegøyer. Ungene vil rett og slett ikke bli tatt bilde av. Det er greit. Jeg presser ingen.

Jeg har med meg hele studioet inn i barnehagen; bakgrunn, lys, kamera og PC. Jeg tar bildene rett inn på datamaskinen, og sammen med de ansatte velger jeg ut hvilke motiver som er best der og da.

Jeg foretrekker at barna sitter på et bord, men de får sette seg sånn de vil. Det betyr gjerne med ryggen til. Da må jeg korrigere dem litt. En satt slik at han fikk med seg tærne ved siden av kinnet i portrettet. Jeg skjønnte ikke helt hvor de tærne kom fra, men de ble nå med. Sånt bryr jeg meg ikke om. Jeg er heller ikke så veldig opptatt av at alle må smile, men jeg vil at de skal se trygge ut.

Ofta prøver jeg å se for meg hvordan ungene vil bli som voksne. Jeg hadde én gutt som kom i skjorte, var veldig sjarmerende og pen på håret. Han sa ikke noe før vi skulle ta gruppebilde. Da tok han ordet og sa: «Jeg synes du er veldig pen.» Jeg ser ham klart for meg på de fjongeste utestedene mens han spanderer drinker på damene om 15-20 år!

kristin.stoltenberg@aftenposten.no